

Mark- och miljödomstolen vid Nacka
Tingsrätt
Augustendalsvägen 20
131 52 Nacka strand

Svensk Kärnbränslehantering AB, SKB, komplettering juli 2016 till ansökan om tillstånd att bygga ett nytt slutförvar för kortlivat radioaktivt avfall, som tillbyggnad till nuvarande SFR

Mål 7062-14

SKB har i juli 2016 i en komplettering till ansökan kommenterat inkomna yttranden med anledning av företagets ansökan om tillstånd enligt miljöbalken till utbyggnad och fortsatt drift av SFR i Forsmark.

Naturskyddsföreningen Uppsala län lämnade ett yttrande till Mark- och miljödomstolen i september 2015 över SKB:s ansökan om tillstånd enligt miljöbalken till utbyggnad och fortsatt drift av avfallslagret SFR i Forsmark.

I yttrandet september 2015 framförde föreningen följande:

I miljökonsekvensbeskrivningens inledning (sidan 22) finns en uppräkningslista av vad svensk lagstiftning och de internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till omfattar. Den tredje punkten lyder: havet och havsbotten får inte utnyttjas. Lokalisering av nuvarande SFR och planerad utbyggnad till SFR (under havets botten) strider mot ovan nämnda internationella överenskommelse.

Naturskyddsföreningen Uppsala län anser att det inte är acceptabelt att SKB inte utrett någon eller några alternativa säkerhetsanalyser av långsiktig strålsäkerhet för alternativa lokaliseringar av SFR2 på samma detaljeringsnivå som förslaget att förlägga SFR2 under havets botten som en utbyggnad till nuvarande SFR i Forsmark.

Naturskyddsföreningen Uppsala län yrkade att SKB kompletterar ansökan med säkerhetsanalyser av långsiktig strålsäkerhet för alternativa lokaliseringar av SFR2 på samma detaljeringsnivå som förslaget att förlägga SFR2 under havets botten som en utbyggnad till nuvarande SFR i Forsmark.

SKBs kommentar i kompletteringen juli 2016 till föreningens yrkande är att SKB inte avser att komplettera ansökan med ytterligare analyser av säkerhet efter förslutning för

en alternativ lokalisering. Detta motiverar SKB:

”Med den valda lokaliseringen för slutförvaring av rivningsavfall kan ändamålet med verksamheten uppnås med minsta möjliga intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön”, samt att

”Ingen annan plats kan utpekas som är uppenbart bättre än den valda, och som i realiteten är tillgänglig för att kunna tas i anspråk med rimliga insatser och inom önskvärda tidsramar.”

Naturskyddsföreningen Uppsala län lämnar följande kommentarer till komplettering juli 2016

SKB hänvisar till publikation P-13-01, Plats för slutförvaring av kortlivat rivningsavfall. Av denna framgår det att utöver radionuklider med halveringstid under 31 år finns en begränsad mängd radionuklider med längre halveringstider, t ex kol-14, som har halveringstid ca 5700 år. I kapitel 3 nämns att säkerhet efter förslutning bygger på en begränsad aktivitetsmängd och en långsam frigörelse och transport av radionuklider.

Med den konstruktion under havets botten som SFR har kommer lagret att fyllas med vatten kort efter förslutning. SKB har inte kunnat visa att anläggningen inte kommer att frigöra radionuklider inom relativt kort tid efter förslutning.

Korrosion av förvaringsbehållare och degradering av betongkonstruktioner kan förmodas komma relativt kort tid efter förslutning vilket skulle kunna medföra frigörelse och transport av radionuklider till recipienten Östersjön. Enligt Naturskyddsföreningen Uppsala län så får det därför förutsättas att den föreslagna konstruktionen av nuvarande SFR under havets botten på sikt medför frigörelse och transport av radionuklider till Östersjön som recipient. Detta är ett scenario som måste belysas i säkerhetsanalys av långsiktig strålsäkerhet dels för en utbyggnad i anslutning till nuvarande SFR och i jämförelse med en alternativ lokalisering av ett slutförvar för rivningsavfall som inte ligger under havets botten.

Enligt publikation P-13-01 (kapitel 5.3) har tidigare undersökningar på en översiktlig nivå använts för att värdera de säkerhetsmässiga förutsättningarna för ett slutförvar för kortlivat rivningsavfall i Simpevarpsområdet. Här finns således förutsättningar att gå vidare med utökade undersökningar med målsättning att upprätta en detaljerad säkerhetsanalys för jämförelse med lokalisering intill nuvarande SFR i Forsmark.

Artikel 1 punkt 10 i 1996 års protokoll till 1972 års konvention (SÖ 1974:8) om förhindrandet av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och annat material lyder:

”Med ”förorening” avses direkt eller indirekt införande av avfall eller annat material i havet genom mänsklig verksamhet som leder till eller sannolikt leder till skadliga effekter såsom skada på levande resurser och marina ekosystem, fara för människors

hälsa, hinder för verksamhet till havs, däribland fiske och annat välgrundat nyttjande av havet, försämring av havsvattnets nyttjandekvalitet och minskning av användningsmöjligheterna.”

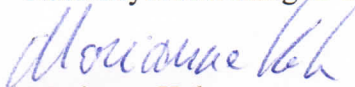
Nyttjandet av havets botten, som i fallet med nuvarande lokalisering av SFR medför ett indirekt införande av avfall i havet, vilket med stor sannolikhet kommer att frigöra radionuklider på sikt till havet, är ett förhållande som vi bedömer omfattas av artikel 1, punkt 10 i ovanstående konvention.

Försiktighetsprincipen leder till att SKB:s alternativa lokalisering till nuvarande SFR måste göras med en detaljerad säkerhetsanalys. Vidare ställer sig Naturskyddsföreningen frågande till bolagets resonemang om att Simpevarpområdet är den alternativ lokaliseringen då det där finns god tillgång till data. En alternativ lokalisering ska inte grundas på tillgång till data för en plats utan en objektiv bedömning utifrån förutsättningar för verksamheten.

Naturskyddsföreningen Uppsala län står fast vid yrkandet att SKB kompletterar ansökan med säkerhetsanalyser av långsiktig strålsäkerhet för bolagets alternativa lokalisering av SFR2 på samma detaljeringsnivå som förslaget att förlägga SFR2 under havets botten i anslutning till nuvarande SFR i Forsmark. Det är också sökanden som ska visa att platsen är lämplig, och vilka insatser och tidsramar som krävs för olika lokaliseringar ska inte nämnvärt begränsa valet av alternativa lokaliseringar.

Detta yttrande har tagits fram i ett samarbete mellan Naturskyddsföreningen i Östhammars kommun och Naturskyddsföreningen Uppsala län.

Naturskyddsföreningen Uppsala län

Marianne Kahn

Ordförande